

Szczecin, 13 czerwca 2023r.

Dr hab. Katarzyna Kotarska, prof.US
Instytut Nauk o Kulturze Fizycznej
Wydział Kultury Fizycznej i Zdrowia
Uniwersytet Szczeciński

Dziekanat Wydziału Nauk o Zdrowiu

wpłynęło dnia 14.06.2023r.

Sty -

*Recenzja osiągnięcia naukowego oraz całokształtu dorobku naukowego,
dydaktycznego i organizacyjnego Pani dr Ewy Kupcewicz w związku z postępowaniem
habilitacyjnym w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o zdrowiu*

Ocenę przygotowano w odpowiedzi na pismo z dn. 21.04.2023. przesłane przez Przewodniczącą Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie. Przedstawiony do oceny komplet dokumentów odpowiada ustawowym wymogom postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, a ocenę całościowego dorobku Kandydatki oparto na podstawie art. 219. *Warunki nadania stopnia doktora habilitowanego. Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2020, art. 219).*

Ocena została wykonana na podstawie przedłożonej dokumentacji:

- wniosku do Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego,
- dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora, poświadczonego przez jednostkę organizacyjną,
- autoreferatu w języku polskim i angielskim,
- kopie publikacji wskazanych jako osiągnięcie naukowe,
- oświadczeń współautorów określających indywidualny wkład każdego z nich za wskazane osiągnięcie naukowe,
- wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny,
- analizę bibliometryczną dorobku naukowego poświadczoną przez Dział Informacji Naukowej i Czytelnię Czasopism Biblioteki Uniwersyteckiej UWM w Olsztynie,

- kopię dokumentów potwierdzających istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni,
- dane wnioskodawcy.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż przedstawiona dokumentacja została przygotowana bardzo starannie pod względem formalnym. Pozwala to recenzentowi na dokładane i dobre zapoznanie się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym Habilitantki oraz dokonanie obiektywnej oceny złożonych dokumentów.

1. Podstawowe informacje o Habilitantce

Dr Ewa Kupcewicz ukończyła w 1980 r. Liceum Medyczne w Tomaszowie Mazowieckim uzyskując tytuł pielęgniarki. W 1993 r. uzyskała dyplom ukończenia jednolitych studiów magisterskich na Wydziale Pedagogicznym w zakresie nauczania początkowego w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Olsztynie. Stopień naukowy doktora nauk medycznych w zakresie biologii medycznej nadano uchwałą Rady Wydziału Wojskowo - Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi w dnia 25 października 2005 r. Tematem rozprawy doktorskiej była: *„Ocena występowania zakażeń szpitalnych związanych ze stosowaniem cewników naczyniowych w oddziałach zabiegowych.”*, promotorem pracy był prof. dr hab. n. med. Andrzej Buczyński.

Dr Ewa Kupcewicz ukończyła ponadto studia podyplomowe:

- Funkcjonowanie Gospodarki Narodowej specjalność Ekonomika Zdrowia na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytet Warszawski (1994),
- Zdrowie Publiczne w Szkole Zdrowia Publicznego w Instytucie Medycyny Pracy w Łodzi (1999),
- Menadżer Jakości w Olsztyńskiej Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania im. prof. Tadeusza Kotarbińskiego (2009).

W roku 2000 uzyskała dyplom pierwszego stopnia specjalizacji z zakresu higieny i epidemiologii oraz prawo używania tytułu mgr higieny epidemiologii Warmińsko – Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, trzy lata później Kandydatka uzyskała

dyplom specjalisty drugiego stopnia z zakresu higieny w Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego w Warszawie.

Należy nadmienić, że Habilitantka bardzo aktywnie rozwijała swoje umiejętności oraz zdobywała wiedzę czego efektem było uzyskanie w roku 2009 certyfikatu Pełnomocnika Kierownictwa Zintegrowanych Systemów Zarządzania Jakością Środowiskowego oraz BHP, w SGS Warszawa, a także certyfikat Audiorów Wewnętrznych Zintegrowanych Systemów Zarządzania Jakością Środowiskowego oraz BHP w SGS Warszawa. Dodatkowo w latach 1982-2022 dr Ewa Kupcewicz otrzymała liczne kwalifikacje i uprawnienia kończąc 11 specjalistycznych szkoleń, kursów.

Analizując przebieg pracy zawodowej Habilitantka rozpoczęła pierwsze zatrudnienie od sierpnia do listopada 1980 r. na stanowisku pielęgniarki w Wojewódzkim Specjalistycznym Szpitalu Dziecięcym w Olsztynie, po tym okresie rozpoczęła pracę w Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej Zarządu Służby Zdrowia MSWiA w Olsztynie na Oddziale Intensywnej Opieki Medycznej i Anestezjologii. W 1994 r. Pani Dr Ewa Kupcewicz objęła stanowisko pielęgniarki koordynującej, młodszego asystenta ds. profilaktyki i promocji zdrowia, podnosząc swoje kwalifikacje awansowała w 2005 roku na stanowisko Przełożonej i Naczelnej Pielęgniarki oraz Zastępcy Dyrektora ds. Pielęgniarstwa. Jednocześnie od roku 2006 roku Habilitantka podjęła pracę na stanowisku adiunkta na Wydziale Zdrowia Publicznego w Olsztyńskiej Szkole Wyższej im. Rusieckiego, w 2008r. została zatrudniona i nadal pracuje na Warmińsko - Mazurskim Uniwersytecie w Olsztynie. Należy podkreślić, że Pani dr Ewa Kupcewicz pełniła i pełni znaczące funkcje na uczelni jako Kierownik Katedry Pielęgniarstwa (w latach 2009-2012 i w latach 2021-2022), Prodziekan ds. rozwoju na Wydziale Nauk o Zdrowiu (2019), obecnie sprawuje funkcje V-ce Dyrektora ds. Rozwoju w Szkole Zdrowia Publicznego i Pełnomocnika Rektora ds. rozwoju kierunków studiów pielęgniarstwo w Filii UWM w Ełku oraz Pełnomocnika Rektora ds. rozwoju kierunku studiów pielęgniarstwo.

Podsumowując analizę przebiegu pracy zawodowej Habilitantki stwierdzam, że odbyła wybitną drogę awansu zawodowego i rozwoju naukowego. Dysponuje doświadczeniem dydaktycznym w zakresie kształcenia akademickiego oraz posiada doświadczenie w dziedzinie organizacji nauki.

2. Ocena osiągnięcia naukowego w postaci jednotematycznego cyklu publikacji pt. „Zespół wypalenia zawodowego poczucie jakości życia pielęgniarek w kontekście posiadanych zasobów osobistych”.

Jako główne osiągnięcie upoważniające zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.) do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o zdrowiu dr Ewa Kupcewicz podała cykl pięciu prac naukowych o łącznej wartości wskaźnika IF =16.834 i łącznej wartości punktów MEiN = 520 , ujętych pod wspólnym tytułem „Zespół wypalenia zawodowego poczucie jakości życia pielęgniarek w kontekście posiadanych zasobów osobistych”.

1. **Ewa Kupcewicz**, Marcin Józwik. Association of burnout syndrome and global self-esteem among Polish nurses. *Archives of Medical Science* 2020, 16(1):135-145.
2. **Ewa Kupcewicz**, Marcin Józwik. Positive orientation and strategies for coping with stress as predictors of professional burnout among Polish nurses. *International Journal of Environmental Research and Public Health* 2019,16(21):1-14.
3. **Ewa Kupcewicz**, Marcin Józwik. Role of Global Self-Esteem, Professional Burnout and Selected Socio-Demographic Variables in the Prediction of Polish Nurses Quality of Life – A Cross- Sectional Study. *Risk Management and Healthcare Policy* 2020,13:671-684.
4. **Ewa Kupcewicz**. Global Self- Esteem and Stress Intensity in a Group of Polish Nurses-A Mediatory Role of a Sense of Coherence. *International Journal of Environmental Research and Public Health* 2020, 19(2):1-15.
5. **Ewa Kupcewicz**, Małgorzata Drężek-Skrzeszewska, Wioletta Roszuk, Marcin Józwik. Relationship Between Frequency and Intensity of Menopausal Symptoms and Quality of Life Among Polish Nurses. *Risk Management and Healthcare Policy* 2021, 11(4):97-107.

Z przedstawionej dokumentacji wynika, iż we wszystkich publikacjach składających się na jednotematyczny cykl prac cztery artykuły są pracami zespołowymi, a jeden manuskrypt - pracą jednoautorską. We wszystkich artykułach Habilitantka jest zawsze pierwszym autorem, co świadczy o Jej dobrych umiejętnościach w zakresie zarządzania i kierowania pracą zespołu badawczego. Z dokumentacji wynika, iż we wszystkich publikacjach Habilitantka posiada decydujący i znaczący wkład na każdym etapie pracy - sformułowanie celu, hipotezy, konceptualizacja założeń i metodologii pracy, zbieranie i opracowywanie badań, analiza i prezentacja wyników, przygotowanie wstępnej wersji manuskryptu, pozyskiwanie funduszy, pełnienie roli autora korespondencyjnego. Należy także podkreślić, iż procentowy wkład Habilitantki w każdym artykule jest bardzo istotny i zgodnie ze złożonymi z oświadczeniami wynosi od 85% do 100%.

Przystępując do szczegółowej oceny wskazanego osiągnięcia naukowego należy podkreślić, iż problemy badawcze analizowane w manuskryptach stanowią logiczne połączenie wszystkich prac. Przedstawiony do recenzji jednotematyczny cykl publikacji jest aktualny z punktu widzenia problemów społecznych współczesnej populacji.

Zespołem wypalenia zawodowego najczęściej określa się zespół typowych symptomów psychicznych i somatycznych, które stanowią często konsekwencję dłuższego czasu trwającego stresu powiązanego ze stałą lub istotną dla konkretnej jednostki pracą. Zwykle definiuje się go w kontekście wykonywanej pracy zawodowej, która dotyczy przebywania wśród ludzi. Zawodami najczęściej narażonymi na syndrom wypalenia zawodowego są: lekarze, pielęgniarki, nauczyciele, policjanci, osoby duchowne, prawnicy a zatem te które odznaczają się występowaniem bliskiego kontaktu z drugim człowiekiem zwłaszcza kontaktu emocjonalnego, bliskich relacji związanych pomaganiem im.

Badania dowodzą, że wypalenie zawodowe występuje na większą skalę w służbie zdrowia, jest ono uznawane za zaburzenie wielowymiarowe, w którym istnieją zależności pomiędzy nieprawidłowościami w funkcjonowaniu psychospołecznym, a czynnikami psychopatologicznymi oraz nieumiejętnym radzeniem sobie w sytuacjach stresowych.

Wypalenie zawodowe zagraża osobom wykonującym każdy zawód, jednak jest to szczególnie trudne w przypadku obowiązków, które związane są z opieką i pomaganiem innym osobom. Syndrom ten charakteryzuje się obniżeniem stopnia empatii, trudnościami w kontakcie, poczuciem braku umiejętności, obniżeniem motywacji. Ze wzmożonym nasileniem pojawia się również lęk, drażliwość, trudności w relacjach interpersonalnych, problemy ze

snem. Występowanie tego stanu jest szczególnie groźne w środowisku medycznym, ponieważ skutki odczuwanego wypalenia zawodowego mogą odbić się negatywnie na zdrowiu pacjentów.

Dlatego uważam, że Habilitantka podjęła bardzo wartościowe i istotne ze względów praktycznych oraz społecznych zamierzenie badawcze, a liczba zebranych i przedstawionych informacji czyni pracę wieloaspektową oraz bogatą w analizy porównawcze.

Cele pracy dotyczyły określenia czynników chroniących przed wystąpieniem wypalenia zawodowego i związku z jakością życia pielęgniarek w kontekście zasobów osobistych.

- Cel 1 – obejmował wykazanie zależności między oceną globalną, orientacją pozytywną i radzeniem sobie ze stresem, a wypaleniem zawodowym rozumianym w równoległych kategoriach - wypalenia osobistego, wypalenia związanego z pracą, wypalenia względem pacjentów oraz identyfikacji predyktorów wśród pielęgniarek (Prace 1 i 2).
- Cel 2 - obejmował ocenę samooceny globalnej oraz wypalenia zawodowego rozumianym w równoległych kategoriach - wypalenia osobistego, wypalenia związanego z pracą, wypalenia względem pacjentów oraz niektórych zmiennych społeczno -demograficznych w predykcji jakości życia i wieku pielęgniarek (Praca 3).
- Cel 3- dotyczył mediacyjnej roli poczucia harmonii w relacji między samooceną globalną, a stresem wśród pielęgniarek w okresie okołomenopauzalnym, a także pokreślenia zależności pomiędzy okresem okołomenopauzalnym, a jakością życia pielęgniarek (Prace 4 i 5).

Badaniami objęto łącznie 2140 pielęgniarek czynnych zawodowo. Badania przeprowadzono w dwóch etapach, w pierwszym przebadano 1806 kobiet pracujących w 23 podmiotach leczniczych na terenie Polski północno-wschodniej. Jako kryterium włączenia do badań przyjęto czas pracy minimum 12 miesięcy na stanowisku pielęgniarki. W drugim etapie badań przebadano 334 kobiet pracujących w 7 podmiotach leczniczych na terenie Olsztyna. Zastosowaną metodą badań był sondaż diagnostyczny, w którym zastosowano narzędzia badawcze:

- Kopenhaski Inwentarz Wypalenia (CBI) – autorstwa T. S. Kristensena,
- Kwestionariusz Jakości Życia -WHOQoL -Breef – w polskiej adaptacji: L. Wołowickiej, K. Jaracz

- Skala Samooceny (SES) – opracowana przez M. Rosenberga, w polskiej adaptacji: I. Dzwonkowskiej, K. Lachowicz-Tabaczek, M. Łaguna,
- Skale Orientacji Pozytywnej -autorstwa GV. Caprara i wsp. w polskiej adaptacji: M. Łaguna, P. Oleś, Filipiuk,
- Skala Orientacji Życiowej (SOS-29) autorstwa: A. Antonovsky” ego, w polskiej adaptacji; J. Koniarek, B. Dudek, Z. Makowska,
- Skala Odczuwanego Stresu-PPS-10 autorstwa: S. Cohen, T. Kamarck, R. Mermelstein, w polskiej adaptacji: Z. Jurczyński, N. Ogińska-Bulik,
- Kwestionariusz Mini-Cope autorstwa: CS. Carvera, w polskiej adaptacji: Z. Jurczyński, N. Ogińska-Bulik,
- Kwestionariusz MSL autorstwa: J. M. Perz, w polskiej adaptacji: E. Bielawska - Batorowicz.

Ponadto opracowano i zastosowano autorski kwestionariusz w celu dokonania charakterystyki badanej grupy.

W publikacjach 1 i 2 pt.” Association of burnout syndrome and global self-esteem among Polish nurses” i pt. *Positive orientation and strategies for coping with stress as predictors of professional burnout among Polish nurses*” starano się znaleźć odpowiedź na założony cel 1. W badaniach wykazano, że uzyskany średni wskaźnik samooceny globalnej w grupie 1806 pielęgniarek jest porównywalny z wynikami uzyskanymi podczas badań normalizacyjnych. Stwierdzono, że 28,3% pielęgniarek wskazała na obecność wypalenia zawodowego względem pacjentów, a 27,1% badanych oświadczyła na obecność wypalenia zawiązanego z pracą, 21% stwierdziło wypalenie osobiste.

Dalsze rozważania potwierdziły istotny dodatni związek pomiędzy pozytywną orientacją, a sytuacją finansową. Pielęgniarki z wyższym poziomem orientacji pozytywnej cechowało lepsze radzenie sobie w zaspakajaniu potrzeb materialno - finansowych. Ustalono także w badaniach własnych, że pozytywna orientacja pełni rolę predyktora syndromu wypalenia zawodowego, będąc dobrym zasobem osobistym chroniącym pielęgniarki przed wypaleniem zawodowym.

Aby lepiej wyjaśnić i zrozumieć kontekst czynników chroniących pielęgniarki przed wypaleniem zawodowym podjęto badania nad radzeniem sobie ze stresem w środowisku pracy. Dowiedziono, że orientacja pozytywna jako zasób osobisty odgrywa istotną rolę w doborze strategii radzenia sobie ze stresem. Pielęgniarki z wyższym poziomem orientacji pozytywnej wykorzystują strategie służące koncentracji na problemie lub redukcji napięcia i negatywnych

emocji. Wykazano, że mechanizmy zespołu wypalenia zawodowego są bardzo złożone i zdeterminowane licznymi czynnikami. Ocena skali wypalenia zawodowego pielęgniarek na terenie Polski północno-wschodniej wskazuje na dalszą potrzebę ochrony pielęgniarek przed negatywnymi skutkami wypalenia zawodowego.

W publikacji 3 pt. *„Role of Global Self-Esteem, Professional Burnout and Selected Socio-Demographic Variables in the Prediction of Polish Nurses Quality of Life – A Cross-Sectional Study”* podjęto próbę analizy i weryfikacji celu 2, czyli weryfikacji współzależności między samooceną globalną i wypaleniem zawodowym, a jakością życia badanych pielęgniarek. W badaniach nie wykazano istotnego zróżnicowania samooceny globalnej wśród pielęgniarek z uwzględnieniem wieku, natomiast wykazano zróżnicowanie w poziomie wypalenia zawodowego w komponencie wypalenia związanego z pracą.

Na podstawie analiz statystycznych dokonujący identyfikacji predyktorów jakości życia badanych pielęgniarek wywnioskowano, że wzrost samooceny globalnej prowadzi do wzrostu poczucia jakości życia pielęgniarek w wymiarze funkcjonowania psychologicznego. Dzięki temu, badane kobiety radzą sobie lepiej w sytuacjach trudnych, stresogennych i przeżywają mniej negatywnych emocji - w tym smutku i lęku. Wykazano także w badaniach własnych, w dziedzinie środowiskowej w grupie najmłodszych pielęgniarek głównym predyktorem okazała się sytuacja finansowa.

Można wnioskować, iż pielęgniarki, które uważały że osiągnęły coraz to korzystniejszą sytuację finansową osiągały wyższe poczucie jakości życia w dziedzinie środowiskowej. U kobiet powyżej 45 roku życia komponent wypalenia osobistego przyjął rolę najważniejszego predyktora poczucia jakości życia w dziedzinie środowiskowej, somatycznej i relacji społecznych.

W kolejnych **publikacjach 4 i 5** pt. *Global Self-Esteem and Stress Intensity in a Group of Polish Nurses-A Mediator Role of a Sense of Coherence*. i *“Relationship Between Frequency and Intensity of Menopausal Symptoms and Quality of Life Among Polish Nurses”*. podjęto próbę poszukiwania czynników mających znaczenie dla funkcjonowania zawodowego i poczucia jakości życia najbardziej licznej grupy pielęgniarek w polskim systemie ochrony zdrowia 45-55 lat będących w okresie okołomenopauzalnym. W analizie wyników własnych wykazano, średni wskaźnik dla ogólnego poczucia koherencji w grupie 176 badanych kobiet przyjął wartość na poziomie przeciętnym co oznacza od innych badań o tej tematyce prowadzonych w Polsce.

W badaniach wskazano, że ogólne poczucie koherencji jest częściowym mediatorem związku pomiędzy samoocena globalną, a poczuciem napięcia stresu. Również komponenty zrozumiałości, zaradności i sensowności posiadają status mediatora w związku między samoocena globalną a napięciem stresu, jednak w relacji między zmiennymi ich rola jest częściowa.

W publikacji wykazano, że dla pielęgniarek objawy okołomenopauzalne stanowią w wymiarze psychologicznym dodatkowe obciążenie. Doświadczają zwiększonej drażliwości nastroju depresyjnego i lęku. Oznacza to, że intensywność występowania objawów okołomenopauzalnych przyjmuje wyższe wartości u badanych pielęgniarek, a jakość życia we wszystkich domenach się obniża.

W podsumowaniu jednotematycznego cyklu publikacji stwierdzono, że istnieje konieczność wdrażania w środowiskach pracy programów edukacji zdrowotnej dostosowanej na potrzeby zdrowotne pielęgniarek aktywnych zawodowo w okresie okołomenopauzalnym, m.in. z zakresu zdrowia psychicznego, ponieważ indywidualne konsultacje ze specjalistami mogą pomóc w rozwiązywaniu problemów zawodowych, wzmocnić poczucie własnej wartości i poprawić jakość życia. Wartością aplikacyjną badań jest przygotowanie rekomendacji do programu Bezpiecznego Środowiska Pracy, który zaproponowano do wdrożenia w podmiocie leczniczym w Ełku. Wskazuje to na zasadność programów promocji zdrowia i profilaktyki w miejscach pracy, aby stały się stałymi elementami w zarządzaniu zespołami pielęgniarskimi.

Chciałabym podkreślić, że Habilitantka podjęła wartościowe, ważne ze względów praktycznych oraz społecznych zamierzenie badawcze, a liczba zebranych i przedstawionych informacji czyni pracę wieloaspektową oraz bogatą w analizy porównawcze. Rozważając wartość aplikacyjną ocenianej pracy, biorąc pod uwagę temat, zastosowaną metodę badań, dobór grupy, uważam, że prezentowane w rozprawie dane są istotne i interesujące. Tym samym możliwe jest stwierdzenie, że dysertacja posiada potencjalną wartość, a wnioski w niej zawarte mogą się przyczynić do poszerzenia aktualnego stanu wiedzy w obszarze dotyczącym wypalenia zawodowego pielęgniarek w wymiarze wielokierunkowym.

Reasumując, ocenę dorobku naukowego ze szczególnym uwzględnieniem prac zgłoszonych do osiągnięcia habilitacyjnego należy zaznaczyć wysoki poziom naukowy badań prowadzonych przez Habilitantkę, ich pionierskość i potencjał aplikacyjny. Zaprezentowane przez dr Ewę Kupcewicz przyszłe plany badawcze są w pełni uzasadnione i stanowią o dojrzałości naukowej i samodzielności Habilitantki.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych oraz współpracy międzynarodowej

Efektom dotychczasowej pracy naukowej dr Ewy Kupcewicz jest przygotowanie (wyłączając 5 publikacji wskazanych jako główne osiągnięcie naukowe IF=16.834; MEiN = 520 pkt), publikacji o łącznej wartości wskaźnika IF= 68.139 i punktacji MNiE =2483. Indeks Hirscha opublikowanych prac według bazy Web of Science wynosi 8. Liczba cytowań publikacji kandydatki według Web of Science wynosi 91 w tym 73 bez autocytowań, wg Scopus wynosi 92 w tym 75 bez autocytowań. Uwzględniając wyłącznie Core Collection liczba cytowań według Web of Science wynosi 79 cytowań w tym 64 bez autocytowań.

Dorobek naukowy Habilitantki charakteryzuje duża spójność i bardzo wysokie walory naukowe, do głównych kierunków prowadzonych badań należą zagadnienia:

1. Poszukiwanie czynników sprzyjających zdrowiu studentów pielęgniarstwa w kontekście posiadanych zasobów osobistych,
2. Analiza jakości życia osób zdrowych i w różnych stanach chorobowych,
3. Styl życia a zachowania zdrowotne wybranych grup społecznych,
4. Bezpieczeństwo zdrowie i środowisko pracy,
5. Współczesne pielęgniarstwo a funkcjonowanie człowieka w zdrowiu i chorobie.

Habilitantka bardzo aktywnie rozwijała także współpracę międzynarodową - w latach 2018- 2022 pełniła funkcję koordynatora porozumienia o współpracy naukowo badawczej pomiędzy Uniwersytetem Warmińsko – Mazurskim, a Uniwersytetem Katolickim na Słowacji, zakres współpracy obejmował prowadzenie wspólnych badań naukowych, organizowania dwustronnych seminariów, publikacji prac, a także wymiany publikacji naukowej, podręczników. Kandydatka prowadziła równocześnie współpracę zagraniczną z naukowcami z Uniwersytetu w Murci w Hiszpanii czego efektem była współpraca nad programem badawczym dotyczącym:

- Wybranych aspektów jakości życia i zasobów osobistych oraz znajomości karty praw pacjenta przez studentów kierunków medycznych,
- Wybadanych aspektów jakości życia i zasobów osobistych, a zachowań zdrowotnych studentów pielęgniarstwa w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem SARSCoV-2 w Polsce, Hiszpanii i Słowacji.

Habilitantka została także koordynatorem badań w ramach współpracy naukowo-badawczej z naukowcami z Uniwersytetów Medycznych w Gdańsku, w Szczecinie, w Collegium Medicum w

Bydgoszczy oraz Uniwersytetów z Krakowa, Kielc i Torunia nt. „*Wybranych aspektów jakości życia i zasobów osobistych oraz funkcjonowania studentów w czasie pandemii Covid – 19*”.

Prowadziła także współpracę w ramach kolejnych projektów naukowych z pracownikami Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku, Olsztyńskiej Szkole Wyższej czy Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Wyróżnieniem jest powołanie dr Ewy Kupcewicz decyzją Rektora Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego w skład Zespołu ds. Dyscypliny Nauki o Zdrowiu na kadencję 2023-2026.

Oceniając szczegółowo zainteresowania naukowe dr Ewy Kupcewicz należy stwierdzić, że były one rozwijane konsekwentnie w obszarze nauk o zdrowiu i pielęgniarstwie. Z bibliometrycznego punktu widzenia dorobek publikacyjny należy uznać za wyróżniający do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk o zdrowiu.

Reasumując stwierdzam, że cały publikowany dorobek Habilitantki jest merytorycznie istotny, obszerny, nowatorski, zróżnicowany i jest dobrze opublikowany w związku z czym jest często cytowany.

3. Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę

Dr Ewa Kupcewicz posiada istotne i bardzo liczne osiągnięcia dydaktyczne jak i organizacyjne. Jest autorką 6 programu kursów i warsztatów dla studentów realizowanych od 2020 r. w Szkole Zdrowia Publicznego UWM w Olsztynie. Prowadziła liczne zajęcia dydaktyczne dla studentów na studiach pierwszego stopnia, na studiach drugiego stopnia, na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, na kierunkach: pielęgniarstwo, kosmetologia i fizjoterapia. Wielokrotnie była koordynatorem przedmiotów, jako promotor 238 prac licencjackich i 51 prac magisterskich sprawowała opiekę nad studentami i doktorantami, pełniła także funkcję Przewodniczącej Komisji Egzaminacyjnej na egzaminach dyplomowych. Pani dr Ewa Kupcewicz brała także czynny udział w podyplomowym kształceniu pielęgniarek i położnych oraz w pracach zespołu ds. opracowania programów studiów. W roku 2018 pełniła rolę promotora pomocniczego w zakończonej rozprawie doktorskiej. Przy tych wszystkich wymienionych obowiązkach Habilitantka jeszcze bardzo aktywnie popularyzowała naukę - będąc opiekunem kół naukowych, wygłaszając wykłady inauguracyjne oraz prowadząc konsultacje naukowe dla młodych nauczycieli akademickich będących asystentami.

Habilitantka pełniła i nadal sprawuje liczne funkcje organizacyjne na uczelni, była kierownikiem Katedry Pielęgniarstwa, przewodniczącą licznych zespołów ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, Przewodniczącą Zespołu Nauk Medycznych, członkiem Rady Wydziału, członkiem Senatu, członkiem Rady Programowej, członkiem komisji Senackich, Prodziekanem ds. rozwoju Wydziału Nauk o Zdrowiu, a obecnie pełni funkcję V-ce Dyrektora ds. rozwoju w Szkole Zdrowia Publicznego, Pełnomocnika Rektora ds. rozwoju kierunków studiów pielęgniarstwo w Filii UWM w Ełku oraz Pełnomocnika Rektora ds. rozwoju kierunku studiów pielęgniarstwo.

4. Podsumowanie oceny i wnioski końcowe

Podsumowując, chciałabym podkreślić iż wysoko oceniam profil badań prowadzonych przez Panią dr Ewę Kupcewicz i nie tylko w odniesieniu do ich wartości naukowej, ale przede wszystkim potencjalnego znaczenia prowadzonych badań dla środowiska pielęgniarek. Wysoko oceniam oryginalność podjętej tematyki, przyjęte cele badań, wykorzystanie materiału badań, zastosowane metody badawcze, sposób analizy zebranych wyników. Uznaniem budzi umiejętność prowadzenia wnikliwej dyskusji, pogłębionej interpretacji oraz wyciągania adekwatnych wniosków. Prowadzone badania mają swoje konsekwencje o charakterze teoretycznym, metodologicznym i praktycznym. Autorka wykazała się, wytrwałością w przygotowaniu i prowadzeniu złożonego badania i umiejętnością konstrukcji właściwego warsztatu badawczego. Po zapoznaniu się z osiągnięciami naukowymi i całokształtem dorobku dydaktycznego i organizacyjnego uznaję, że Pani dr Ewa Kupcewicz jest aktywnym, profesjonalnym badaczem mającym znaczący dorobek poznawczy i aplikacyjny, wnoszący istotny wkład w rozwój nauk o zdrowiu, który oceniam bardzo wysoko.

W mojej opinii dr Ewa Kupcewicz spełnia warunki odnośnie awansu naukowego oraz rokuje nadzieje na dalszy istotny rozwój naukowy, dydaktyczny i organizacyjny. W związku z tym w oparciu o ocenę dorobku naukowego, w tym osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania habilitacyjnego, a także dostarczonych informacji o dorobku dydaktycznym i organizacyjnym, stwierdzam, że dokumenty przedstawione do oceny, spełniają ustawowe wymogi stawiane Kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

Wnoszę zatem do Rady Naukowej Dyscypliny Nauk o Zdrowiu, Wydziału Nauk o Zdrowiu Pomorskiego Uniwersytetu Szczecińskiego o dopuszczenie Pani dr Ewy Kupcewicz do dalszych etapów

postępowania habilitacyjnego oraz popieram i pozytywnie opiniuję wniosek Habilitantki o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Katarzyna Dolecha